

Publicerad 2023-08-16 15:42 av Alexander Gustafsson

en bra död

Sitter tillbakalutad i sadeln, låter mina händer dansa med vinddraget.

hör ljudet av mina däck rulla över asfalten.

jag känner gudomligheten genom hela mig.

en närvaro som jag känner mig stark hos, odödlig hos, evig hos.

man kan ta det ganska lugnt men ändå cykla fort, knepet är att attackera uppförsbacken när den kommer.

”dance like Lance” och jag ser hur han attackerar Mt Hautacam. Till ett crescendo av klassisk symfonin orkester. Med blicken. Blicken. Blicken. Orädd, gudomlig, stark, äger smärtan som exploderar i varje tramptag...

jag vill vara i den zonen, äga den zonen, meter för meter, låren brinner, hjärtat sticker, lungorna skriker...

Vägen breder ut sig, vädret slår om, regn, kyla, nu slås man mot elementen. Gisses nu har du allt tagit dig an för mycket, gamle man...

Döden ler, smärtan kittlar dig, nästan där... lite till... Om detta är vad seriemördare känner när dem mördar så kan jag nästan förstå dem om ej ursäkta dem...

bara för att nästa dag göra om bedriften, igen och igen tills de inte är någon bedrift längre.

somna till att hungern kramar en.

kilo efter kilo lämnar en.

allt som kvarstår är en tanig slender man.

jag må inte vara mycket, men detta kan ingen ta ifrån mig.

detta är ett mycket ärligare sätt att dö på.

mycket bättre än en öl i handen

eller kuken i någon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alexander Gustafsson med Poeter.se id #27108 innehar upphovsrätten